

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

Num. 27582

Llei 13/2010, 9 de desembre, de publicitat institucional de les Illes Balears

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En un estat social i democràtic de dret, els poders públics tenen com a finalitat promoure efectivament la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra; facilitar la participació de tots en la vida política, econòmica, social i cultural; i atendre els ciutadans mitjançant la prestació d'un nombre cada vegada més gran de serveis, programes i iniciatives. Per assolir amb eficàcia aquests objectius, cal que els ciutadans tinguin a l'abast la informació necessària sobre els valors i principis constitucionals i estatutaris, sobre els seus drets i deures, i sobre les polítiques i els serveis públics. La publicitat institucional és, en una societat moderna, el mitjà adequat per fer arribar als ciutadans aquesta informació. Així, la publicitat institucional compleix un fi d'interès general i, per tant, pot ser considerada com un autèntic servei públic que s'ha de regular per una norma amb rang de llei. Així ho preveu, després de la reforma aprovada per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. D'acord amb l'article 89, una llei del Parlament de les Illes Balears ha de regular la publicitat institucional en les seves diverses formes. En compliment d'aquest manament estatutari i en el marc de la legislació bàsica estatal, es dicta la Llei de publicitat institucional de les Illes Balears.

Aquesta llei té per objecte regular els aspectes bàsics de la publicitat institucional que, en les diverses formes, duguin a terme les institucions de les Illes Balears. La llei defineix el concepte de publicitat institucional i quines activitats de comunicació pública en queden excloses; l'àmbit subjectiu d'aplicació, que comprèn totes les institucions i els òrgans de les Illes Balears regulats per l'Estatut d'Autonomia, com també els ens i organismes de qualsevol naturalesa jurídica que en depenen; i els objectius de la publicitat institucional i les prohibicions a què està sotmesa. Juntament amb aquests elements definidors de la publicitat institucional, la llei també regula determinats aspectes que hi estan vinculats: la llengua que s'ha d'emprar, els principis i criteris de contractació, la garantia d'accés de les persones amb discapacitat, el respecte obligat al medi ambient i l'exercici de la publicitat institucional en període electoral.

Finalment, amb l'objecte de vetllar pel compliment de la llei, es crea la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears. Es tracta d'un òrgan col·legiat que ha d'assessorar i supervisar l'activitat de les institucions de les Illes Balears en matèria de publicitat institucional. Com a òrgan assessor, la comissió ha d'emetre informes no vinculants i preparar estudis sobre l'activitat de publicitat institucional que duguin a terme els subjectes sotmesos a la llei; en tot cas, ha d'elaborar un informe anual que s'ha de trametre al Parlament de les Illes Balears perquè sigui objecte de debat. Com a òrgan de supervisió, la comissió pot recomanar el cessament o la rectificació de les activitats de comunicació que insti -a través d'un procediment contradictori- qualsevol persona que acrediti un dret o un interès legítim. Tot i que la llei no concreta la composició de la comissió, que s'ha de determinar per reglament, estableix la presència obligada del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars i dels ajuntaments, com també de persones de reconegut prestigi professional o acadèmic. La llei garanteix, així, una representació plural i especialitzada alhora.

Article 1

Objecte de la llei

1. Aquesta llei té per objecte regular la publicitat institucional, en les seves diverses formes, de les institucions de les Illes Balears.

2. S'entén per publicitat institucional tota activitat de comunicació emesa, promoguda, subvencionada, patrocinada o contractada, individualment o conjuntament amb altres entitats públiques o privades, pels subjectes sotmesos a la llei, que tinguin per objecte difondre un missatge comú a una pluralitat de destinataris mitjançant qualsevol format, suport o mitjà, sigui o no publicitari.

3. Resten excloses de l'aplicació de la llei:

- L'activitat publicitària de caràcter industrial, comercial o mercantil dels subjectes sotmesos a la llei.
- La publicació de les normes i dels actes que sigui obligatòria per manament legal o reglamentari.

Article 2

Àmbit subjectiu d'aplicació

Estan sotmesos a la llei:

- El Parlament de les Illes Balears.
- El president i el Govern de les Illes Balears.
- Els consells insulars.
- La resta d'institucions i òrgans de les Illes Balears que regula l'Estatut d'Autonomia.
- L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, els ens del sector públic instrumental i els ens i organismes que depenen del Govern de les Illes Balears.
- L'administració de cada consell insular, els seus ens instrumentals i els ens i organismes que en depenen.
- Les entitats locals de les Illes Balears, els seus ens instrumentals i els ens i organismes que en depenen.
- La Universitat de les Illes Balears.

Article 3

Objectius de la publicitat institucional

La publicitat institucional ha de tenir algun dels objectius següents:

- Promoure la difusió i el coneixement dels valors i principis constitucionals i estatutaris, i fomentar actituds positives i comportaments adequats dels ciutadans envers aquests principis i valors.
- Informar els ciutadans dels seus drets i deures.
- Donar a conèixer polítiques, programes, serveis i actuacions públics.
- Informar del contingut de les disposicions normatives i dels actes que, per la seva rellevància, ho aconsellin.
- Difondre el coneixement i la imatge de la comunitat autònoma, de les entitats que la formen i de les seves institucions.
- Promoure el patrimoni cultural, lingüístic i natural de les Illes Balears, així com qualssevol altres tipus de béns tangibles o intangibles rellevants de les Illes Balears.
- Donar suport als sectors i a les activitats econòmiques de la comunitat autònoma i promoure els productes i serveis de les Illes Balears.
- Anunciar mesures preventives de riscos o que contribueixin a l'eliminació de danys de qualsevol tipus per a la salut de les persones o per al patrimoni natural.

Article 4

Prohibicions

1. La publicitat institucional se sotmet a les prohibicions establertes en la legislació bàsica estatal.

2. Es prohibeix la publicitat institucional que:

- No respongui a algun dels objectius assenyalats en l'article 3 anterior.
- No es desenvolupi en l'exercici de les competències pròpies.
- Tengui com a finalitat destacar els assoliments en la gestió o els objectius aconseguits pels subjectes sotmesos a la llei.
- Menyscabi, obstaculitzi, pertorbi o qüestioni, de forma manifesta o implícita, les polítiques públiques o qualsevol actuació que legítimament hagi dut a terme un altre poder públic en l'exercici de les seves competències.
- Atempti contra la dignitat de la persona o inclogui missatges discriminatoris, sexistes o de qualsevol altre tipus contraris als principis, valors i drets constitucionals i estatutaris.
- Atempti contra el compliment del principi d'igualtat i no-discriminació, no trametent una imatge igualitària, plural i no estereotipada entre homes i dones, ja sigui a través d'imatges, de símbols o del mateix ús del llenguatge.
- Inciti, de forma directa o indirecta, a la violència o a comportaments contraris a l'ordenament jurídic.
- Indueixi a confusió amb símbols, idees, expressions, dissenys o imatges utilitzats per qualsevol formació política o organització social.
- No s'identifiqui clarament com a tal o no inclogui la menció expressa i la imatge corporativa del subjecte que la difongui, promogui o contracti.
- Tengui un caràcter enganyós, deslleial, subliminal, encobert o d'altre tipus contrari als principis i a les disposicions de la legislació i l'ètica publicitària.
- Tengui un contingut o es difongui a través d'un format, suport o mitjà

que sigui incompatible amb la dignitat de la institució pública que la promogui.

l) Es difongui a través de mitjans o consisteixi a patrocinar subjectes o activitats que promoguin actuacions contràries als principis, valors i drets constitucionals i estatutaris.

m) No hi concorrin exclusivament raons d'interès públic.

Article 5

Llengües de la publicitat institucional

1. La publicitat institucional ha d'aplicar la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears, de manera coherent amb la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

2. Els textos de la publicitat institucional contribuiran a l'ús i al millor coneixement de la identitat i la tradició lingüístiques de les Illes Balears.

3. La publicitat institucional podrà portar-se a terme en altres idiomes, quan així ho requereixi l'objecte de la publicitat institucional.

Article 6

Contractació

1. Els contractes relatius a la publicitat institucional es regeixen per la legislació de contractes del sector públic i la resta de disposicions que els sigui d'aplicació, tot respectant els principis d'igualtat, lliure concurrència, publicitat, objectivitat, eficàcia i eficiència.

2. Per a la determinació dels mitjans de difusió a emprar a cada campanya publicitària i per la distribució de la inversió entre aquests, només es tindran en compte els criteris objectius, d'abast territorial, de difusió de cada mitjà, i de cost econòmic. En les campanyes adreçades només a un segment de la població, es tindran en compte de manera destacada l'ús de la llengua, la capacitat de difusió de cada mitjà o la seva adaptació al públic objectiu de l'acció publicitària.

Una vegada decidits els suports o mitjans a utilitzar, els contractes a què es refereix el present article no podran excloure cap dels suports o mitjans de la mateixa tipologia d'entre els que estiguin inclosos a la campanya publicitària, amb l'excepció dels que ho siguin de manera expressament motivada, essent la quantia assignada a cadascun el tant per cent que els correspongui en funció de la seva capacitat de difusió.

Els criteris de difusió s'establiran per a cada campanya atenent els índexs comparatius de referència que siguin comunament acceptats pel mercat, i es prioritzaran els gestionats per organitzacions sense finalitats lucratives.

3. El preu a pagar per part dels contractants de publicitat inclosos a l'article 2 de la present llei en cap cas no serà superior a la mitja de preu de mercat d'anunciant privats per a cada suport i per a les mateixes característiques dels anuncis o de les campanyes publicitàries.

4. En cas que la quantia total en despesa per publicitat institucional, entesa així com es defineix a l'article 1.2 d'aquesta llei, superi el 5% del pressupost total de l'administració corresponent d'entre les esmentades a l'article 2 anterior, serà d'obligat compliment presentar una comunicació justificativa i raonada sobre aquest fet a la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears prevista a l'article 10 d'aquesta llei.

Article 7

Subvenció dels mitjans de comunicació privats

1. Els mitjans de comunicació privats romandran subjectes a la Llei 6/2004, de 23 de desembre, de modificació de la Llei 5/2002, de 21 de juny, de subvencions, als efectes de percepció d'aquest tipus de suport econòmic provinent de l'erari públic per a promoure la seva activitat.

2. Les subvencions a mitjans de comunicació seran comunicades a la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears prevista a l'article 10 d'aquesta llei, que rebrà la informació de manera obligatòria per part de les institucions previstes a l'article 2 anterior.

Article 8

Accessibilitat, igualtat d'oportunitats i respecte al medi ambient

1. S'ha de garantir l'accés de les persones amb discapacitat als missatges institucionals, fent possible l'accessibilitat universal establerta a la legislació vigent en cada moment, el reconeixement de les llengües de signes espanyoles (catalana i castellana) i l'aplicació de qualsevol norma que reguli els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i

sordcegues.

2. La publicitat institucional respectarà en totes les seves actuacions la legislació vigent quant a igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

3. S'han d'utilitzar els formats, suports o mitjans que, en consideració a cada activitat de comunicació concreta i sens perjudici de la seva eficàcia, tinguin un impacte mediambiental menor.

Article 9

Publicitat institucional durant el període electoral

1. No es pot dur a terme publicitat institucional durant el període electoral. S'entén per període electoral el comprès entre el dia de la publicació de la convocatòria de qualssevol eleccions o d'un referèndum amb incidència en el territori de les Illes Balears i el dia de la votació.

2. Queden excloses de l'apartat anterior:

a) Les campanyes institucionals previstes en la legislació electoral i de referèndums.

b) La comunicació pública que sigui necessària per a la salvaguarda de l'interès públic o per al desenvolupament correcte dels serveis públics.

Article 10

Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears

1. Es crea la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears, com a òrgan col·legiat de supervisió i assessorament de l'activitat de les institucions de les Illes Balears en matèria de publicitat institucional.

2. La composició i el sistema d'elecció dels membres de la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears s'ha de determinar per reglament. Necessàriament s'hi ha de garantir la presència del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars, dels ajuntaments i del Col·legi Oficial de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears. També n'han de formar part persones de reconegut prestigi professional o acadèmic, procedents de manera equitativa de cadascuna de les Illes Balears, elegides pel Parlament de les Illes Balears per majoria absoluta.

Les persones de reconegut prestigi a què fa referència el paràgraf anterior no poden tenir interessos directes fruit de la seva activitat professional relacionats amb cap empresa de l'àmbit publicitari o amb cap mitjà de comunicació.

3. El mandat dels membres de la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears és de tres anys comptadors des del seu nomenament. Aquest mandat pot ser renovable, excepte en el cas dels representants de les diferents administracions públiques, els quals estaran subjectes a la duració del mandat de cada institució, finalitzat el qual cessaran, i es duran a terme nous nomenaments a l'inici del següent; fet que no impedirà la continuïtat de la mateixa persona, si escau.

4. La Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears resta adscrita, a efectes operatius i de dotació de recursos, a la conselleria del Govern de les Illes Balears amb competències sobre publicitat institucional.

5. La Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears té les funcions següents:

a) Presentar, almenys una vegada a l'any, l'informe anual de l'activitat de publicitat institucional, per part del president de la Comissió de Publicitat Institucional, davant la comissió parlamentària corresponent del Parlament de les Illes Balears.

b) Emetre informes no vinculants sobre qualsevol qüestió relativa a l'aplicació d'aquesta llei que li plantegin les institucions de les Illes Balears.

c) Elaborar els estudis i informes que consideri convenient en relació amb l'aplicació d'aquesta llei.

d) Recomanar el cessament o la rectificació de les activitats de comunicació que s'insti a través del procediment previst en l'apartat següent.

6. Qualsevol persona física o jurídica que acrediti un dret o interès legítim pot sol·licitar a la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears el cessament immediat o la rectificació de les activitats de comunicació que vulnerin les prohibicions establertes en aquesta llei. La sol·licitud, que s'ha de resoldre en un termini màxim de sis dies, s'ha de tramitar conforme al procediment contradictori que es reguli reglamentàriament, durant el qual es pot recomanar la suspensió de l'activitat impugnada. Si la resolució és estimatòria de la sol·licitud, es recomanarà a la institució anunciant el cessament de l'acció de comunicació o la rectificació en els termes que assenyali la Comissió de Publicitat

Institucional de les Illes Balears.

7. Els subjectes sotmesos a aquesta llei han de lliurar a la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears tota la informació que li calgui per a l'exercici de les seves funcions.

8. Els membres de la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears tenen dret a percebre, com a única compensació a la seva tasca, les dietes per assistència a les reunions i altres despeses reemborsables d'acord i dins els límits que estableix la normativa aplicable en aquesta matèria.

Article 11

Informe anual de publicitat institucional

1. Per a l'elaboració de l'informe anual sobre l'activitat de publicitat institucional, els subjectes sotmesos a aquesta llei han de trametre a la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears, en el termini i amb el contingut que es determini per reglament, una memòria de totes les activitats de publicitat institucional desenvolupades durant l'any, així com les subvencions concedides a mitjans de comunicació en el mateix exercici pressupostari. La memòria ha d'especificar necessàriament els mitjans de difusió emprats i la despesa efectuada en cadascun per a cada activitat.

2. La Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears ha de remetre l'informe anual al Parlament de les Illes Balears durant el primer període de sessions, perquè sigui objecte de debat d'acord amb el Reglament de la cambra.

Disposició transitòria única

Règim transitori dels expedients de contractació en matèria de publicitat institucional

Els expedients de contractació en matèria de publicitat institucional iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'hi han d'adaptar, d'acord amb la normativa que els sigui d'aplicació.

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin a aquesta llei.

Disposició final primera

Facultats de desplegament

S'autoritza el Govern de les Illes Balears perquè, en l'àmbit de la seva competència, dicti les disposicions necessàries per desplegar i executar aquesta llei.

Disposició final segona

Reglament de la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears

En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha d'aprovar el reglament que determini la composició, l'organització i el funcionament de la Comissió de Publicitat Institucional de les Illes Balears.

Disposició final tercera

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunsals i les autoritats als quals pertoquei la facin guardar.

Palma, nou de desembre de dos mil deu

EL PRESIDENT,
Francesc Antich Oliver

El conseller de Presidència

Albert Moragues Gomila

— O —

Num. 27594

Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La família constitueix el nucli fonamental de desenvolupament de les persones i és també el centre de problemàtiques diverses, entre les quals destaquen els conflictes familiars. La mediació familiar es presenta com un instrument que possibilita la conciliació de manera amistosa en els conflictes que puguin sorgir en el si de la família per preservar-ne l'estabilitat.

Durant la segona meitat de la dècada dels anys setanta del segle passat, es va iniciar la tècnica de la mediació per conciliar conflictes familiars als Estats Units i, posteriorment, a Europa.

En aquest context hem de referir-nos forçosament a la Recomanació R(98)1 del Comitè de Ministres als estats membres sobre la mediació familiar, aprovada el 21 de gener de 1998, que encarrega als governs dels estats membres: 'I) Instituir o promoure la mediació familiar o, si no, reforçar la mediació familiar existent. II) Adoptar o reforçar totes les mesures que considerin necessàries per assegurar la posada en marxa dels principis següents per a la promoció i la utilització de la mediació familiar com a mitjà apropiat de resolució dels conflictes familiars'. Aquesta recomanació es justifica en la constatació del nombre creixent de conflictes familiars, particularment els que deriven de la separació o el divorci, la qual cosa fa necessari trobar un curs de conciliació a fi d'assegurar la protecció de l'interès superior del menor i l'interès de tot el grup familiar. Els principis que enumera la recomanació europea han inspirat aquesta llei de mediació familiar.

Singularment, la Llei 15/2005, de 8 de juliol, per la qual es modifiquen el Codi Civil i la Llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci, introdueix una nova regla 7a en l'article 770 de la Llei d'enjudiciament civil, que assenyala que les parts poden sol·licitar de comú acord la suspensió del procés per sotmetre's a la mediació familiar.

Altres vies de solució de conflictes al marge dels tribunals de justícia es van desenvolupant i incentivant internacionalment, i van prenent protagonisme les formes alternatives de resolució de conflicte, conegudes amb la sigla ADR (Alternative Dispute Resolution), en matèries com el dret dels consumidors o el dret mercantil internacional.

Recordem els instruments arbitrals com a alternativa al procés judicial: la Recomanació 12/1986 del Comitè de Ministres del Consell d'Europa postula que 'l'arbitratge pugui constituir una alternativa més accessible i més eficaç a l'acció judicial'.

En aplicació d'aquests principis i recomanacions, el Parlament de les Illes Balears va aprovar la Llei 18/2006, de 22 de novembre, de mediació familiar. Aquesta norma va optar per la figura del contracte de mediació i per donar a la mediació familiar un caràcter privat, no públic. La mediació familiar no es considerava un servei públic.

Actualment es produeix una confluència entre el desenvolupament de la institució de la mediació familiar i un procés d'universalització dels serveis socials i, per tant, entenem que el dels serveis socials és el marc idoni en el qual s'ha d'encabir la institució de la mediació familiar.

En coherència amb aquest plantejament, l'activitat de mediació familiar es desenvoluparà mitjançant la xarxa pública de mediació, sens perjudici de les iniciatives privades que puguin sorgir i que hauran de sotmetre la seva actuació a les disposicions d'aquesta llei.

Per tant, les administracions públiques han de garantir l'accés dels ciutadans i les ciutadanes a la mediació familiar, i també la gratuïtat d'aquest servei en els termes que estableix la llei.

Finalment, una altra raó que justifica la integració de la mediació familiar en el sistema de serveis socials radica en el fet que la resolució d'un conflicte familiar requereix, a vegades, d'una intervenció coordinada amb altres sistemes de protecció social.

II

L'article 39 de la Constitució Espanyola estableix que 'els poders públics asseguruen la protecció social, econòmica i jurídica de la família', i també la protecció integral dels fills. En l'article 148.20 possibilita a les comunitats autònomes assumir aquesta competència.

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en la redacció donada per